



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20299/2024
04.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради утврђења права својине по основу стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1280/24 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 04.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1280/24 од 03.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1280/24 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 249/22 од 20.02.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужила сувласник по основу заједничког стицања са уделом од $\frac{1}{2}$ викенд куће број 1, површине у основи 111 м², спратности Пр+0 и помоћне зграде број 2, површине у основи 27 м², спратности Пр+0, обе изграђене на кп. бр. ..., земљиште под зградом и уз зграду и воћњак 3. класе површине 8,50 ари и сукорисник по основу заједничког стицања тековине са уделом од $\frac{1}{2}$ на кп. бр. ..., земљиште под зградом и уз зграду и воћњак 3. класе површине 8,50 а, све уписано у лн. бр. .. КО ..., што су тужени дужни признати и предати јој њене сувласничке уделе, а пресуда тужили послужити као исправа подобна за упис права власништва у КНП Голубац. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила сувласник по основу заједничког стицања са уделом од $\frac{1}{2}$ покретне имовине, и то путничког возила ближе описаног у овом ставу изреке, што је тужени ББ дужан признати и предати јој њен сувласнички удео након деобе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 573.966,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1280/24 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и првостепена пресуда потврђена у односу на овог туженог. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ББ за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог ББ, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом туженог ББ се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Ревизијски наводи којима се указује на уредност доставе и примену процесних правила имају значај битних повреда одредаба парничног поступка које не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања у брачној заједници поднета је 08.06.2022. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара. Поднеском од 08.11.2023. године тужила је преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 2.773.020,50 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**